

lig, at han selv agter dette overmaade højt. Naar nu det ærede Medlem kom med en, som jeg synes, meget stærk Anklage imod de københavnske, kommunale Lærere, saa er jeg bange for, at det ærede Medlem ikke selv har passet paa ikke at svække Virkningen af sine Ord. Det ærede Medlem mente, at de københavnske kommunale Lærere uddele en 1½ Mill. Rotting-Slag om Aaret i deres Skoler, og det lyder forskrækkeligt. Naar man danner sig et Billede efter det ærede Medlems Udsagn, maa man tænke sig, at disse Lærere næsten uafadelig staa og svinge Rottingen i deres Skoler. Maa jeg i den Anledning oplyse, at der i det københavnske Skolevæsen findes 1600 Klasser. Hvis man fordeler det Antal legemlige Revselsler, som bliver uddelt om Aaret i disse københavnske Skoler, falder der ikke en legemlig Revselse pr. Maaned pr. Klasse; der falder imellem 8 og 9 legemlige Afstraffelser pr. Klasse Aaret rundt. Dette er, synes jeg, noget ganske andet end de 1½ Mill. Slag. Dette vilde betyde 30 Slag Rotting pr. Elev i de københavnske Skoler; lad nu ogsaa vedkommende bruge det højeste Antal Slag, der er tilladeligt, nemlig 5, saa bliver det 5 Gange 8, det er 40 pr. Klasse, hvori der sidder 25—30 Børn. Med andre Ord, det ærede Medlem har aabenbart overdrevet ikke saa ganske lidt. Nej, dette med at tage kun sit Ord til Hjælp, naar det gælder om at holde Disciplin og Orden, er en saare vanskelig Sag.

Det ærede Medlem nævnedes en Del Udtalelser, som han tillagde en Lærerinde ved det københavnske Skolevæsen, Udtalelser, som hun havde brugt overfor den lille Pige fra Rantzausgade. Derom vil jeg sige, at hvis det ærede Medlem havde nævnt vedkommende Lærerinde ved Navn, vilde jeg have fundet det rimeligt, om Københavns Skoledirektion og Københavns Kommunalbestyrelse havde taget Anledning til at undersøge denne Sag nøjere, og hvis Sandheden af de anførte Udtalelser blev bekræftet, da øjeblikkelig at afskedige en saadan Lærerinde; thi en Udtalelse i den Retning, som hun var fremkommen med overfor den lille Pige, vidner, synes jeg, om en Sindets Raahed og Lavhed, som ikke maa taales hos en Opdrager. Det er meget værre, synes jeg, end om en Lærer — naar det sker paa rette Tid og Sted — med en lille Haandsrækning styrker Disciplinen og Ordenen i Skolen.

Jeg maa nu sige, at jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede Medlem er saa ganske overordentlig vred paa Spanskrøret. Den lille Tamp uden Knuder havde han næsten

Kærlighed til, det var, som om han kærtegnende strøg hen over den, den var ikke meget ved; Justitsraad Thomasen oppe i Skolemuseet havde jo ogsaa sagt, at dette var intet ved Siden af Spanskrøret. Men hvis en saadan lille tynd Tamp uden Knuder bruges med Færdighed, tror jeg, at den kan slaa næsten ligesaa godt som Spanskrøret, og skulde derfor Spanskrøret bort, synes jeg, at saa skal det lille Tov uden Knuder med ogsaa. Jeg har fremdraget denne Sag lidt udførligt, fordi jeg synes, det er urigtigt, at det skal siges ud over Landet, at de københavnske kommunale Skolelærere svinge Rottingen her inde i saa stor Udstrækning som den, der svarer til Udtalelsen om de 1½ Million. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem en Indrømmelse, inden jeg forlader Sagen, nemlig den, at naar jeg ser paa Straffeprotokollerne fra de forskellige Kommuneskoler, er der stor Forskel. Der er en af dem, der kun har 8 legemlige Revselsler i alle Skolens Klasser hele Aaret rundt, og der er en anden af de københavnske Kommuneskoler, der har 878. Jeg vil gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at jeg kan tænke mig, at der hist og her sidder en enkelt eller maaske enkelte Lærere, hvem det klør vel meget i Fingrene efter at komme til at slaa med dette Spanskrør eller denne Tamp uden Knuder. Men saadanne enkelte er det jo egentlig, synes jeg, den københavnske Kommunalbestyrelse, som i sin Tid har givet Grundlaget for Straffereglementet i de københavnske Kommuneskoler, skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa. Naar et saa meget talende Medlem, talende ogsaa til Offendligheden, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) offentlig har udpeget disse Forhold som noget, der skulde tages Hensyn til, er egentlig Københavns Kommunalbestyrelse den Myndighed, som skal tage sig af det.

Det ærede Medlem talte endvidere om Plejhjem. Jeg tager jo ikke fejl i at forudsætte, at det ærede Medlem virkelig er kendt med Plejhjemsforholdene rundt omkring i Landet. Jeg er bedst kendt med dem, som er i Ribe Amt, og jeg tør udtale, at hvis det ærede Medlem vilde komme en Gang og være til Stede ved det Aarsmøde eller den Aarsfest, som Ribe Amts Plejhjemsforeninger foranstalte, hvor Plejeforældrene med deres Plejebørn komme til Stede, blive trakterede med Middagsmad og Kaffe, høre paa nogle Foredrag og lære hinanden lidt at kende, vilde det ærede Medlem faa et Indtryk af, at der er mange